

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1432/2021
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милош Југовић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Ржк 1/21 од 10.02.2021. године, у седници одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Ржк 1/21 од 10.02.2021. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Ржк 1/21 од 10.02.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Куршумлији Р4 К 3/2020 од 19.01.2021. године, одбијен је као неоснован приговор за заштиту права на суђење у разумном року поднет од стране предлагача – подносиоца кривичне пријаве АА из села ..., којим је тражио да се утврди да је предлагачу у поступку који се води пред Основним јавним тужилаштвом из Куршумлије у предмету КТН 5/20 повређено право на суђење у разумном року.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Ржк 1/21 од 10.02.2021. године, одбијена је жалба предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, с обзиром на то да у овој врсти поступка, према одредби члана 27. Закона о ванпарничном поступку ревизија није дозвољена.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, према одредби члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/2015), у поступку одлучивања о приговору усмена расправа се не одржава, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Законом о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр. 46/95, 18/2005, 85/2012, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015) чланом 27. ставом 2. прописано је да је поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

У овом случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку за утврђивање повреде права на суђење у разумном року, па како одредбама Закона о парничном поступку није прописана могућност изјављивања ревизије против правоснажног решења донетог у поступку по приговору ради убрзања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року, то ни ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић